

ת"ד 10039/04/20 - מרגלית מירב ויינטראוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 10039-04-20 מדינת ישראל נ' ויינטראוב
תיק חיצוני: 82042/2020

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקשת	מרגלית מירב ויינטראוב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש בתאריך 15.12.2020.

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961, אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה בניגוד לתקנה 64(א)(2) לתקנות התעבורה והתנהגות הגורמת נזק בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה בתאריך 2.6.2020.

בשל מגיפת הקורונה נדחה הדיון בעניינה של המבקשת לתאריך 20.12.20.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה של 3 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקשת

המבקש טענה כי לא ידעה על מועד הדיון ולא זומנה אליו. לטענתה היא נמצאת בהליך גירושין הנמשך שנה ומגדלת את בנותיה לבד.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי על פי אישור המסירה הנמצא בתיק בית המשפט ההזמנה לדיון נמסרה לידי המבקשת.

דין

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם.

כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:

עמוד 1

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחסד"פ הקובע כי בעבירות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

בעפ"ת 3630-01-20 **פואקה (עציר) נ' מדינת ישראל** מיום 2.2.2020 נקבע כי העבירות "הקלות" בהתאם לסעיף 240 לחסד"פ הן, בין היתר, עבירות המנויות בפקודת התעבורה שלא גרמו לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש.

בסעיף 1 לפקודה מוגדרות עבירות תעבורה כעבירות המנויות בפקודה ובתקנות, לרבות חוקי העזר שהותקנו לפיה.

במקרה שבפניי הורשעה המבקשת בעבירות לפי פקודת התעבורה ותקנות התעבורה שאומנם גרמו לתאונת דרכים בה נגרמו נזקים לגוף ולרכוש, אולם העבירות לא גרמו לחבלה של ממש לאדם ומשכך יש לראות בהן "עבירות קלות" המאפשרות לדון את המבקשת בהיעדרה ולהרשיעה בהתאם להוראות סעיף 240 לחסד"פ.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

מאישור המסירה, הנמצא בתיק בית המשפט, עולה כי ההזמנה לדיון נמסרה לידי הנאשמת על ידי עובד הדואר דניאל אשורי ביום 27.10.20. הנאשמת הוזהרה כי אם לא תתייצב לדיון יוכרע דינה בהעדרה.

המבקשת לא פירטה בבקשתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדיון שהתקיים בהיעדרה.

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדין וכי לא קיימת בידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

המבקשת לא פרטה טענות הגנה כלשהן זולת נסיבותיה האישיות. הנסיבות המפורטות בבקשה אינן מצדיקות ביטול פסק הדין.

לפיכך, אני קובעת כי הותרת פסק הדין על כנו לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקשת.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשפ"א, 08 מרץ 2021, בהעדר
הצדדים.